

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/77/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010073
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616010073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti obžalovanému P. A. a spol., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. februára 2018 odvolania obžalovaného P. A. a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaných P. A. a P. A. V. podané proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26. apríla 2017, sp. zn. 2T/33/2016 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 ods.1 písm.d), ods.2 Tr.por. napadnutý rozsudok sa u obžalovanej P. A. V. z r u š u j e vo výrokoch o súhrnnom treste, ako aj vo výroku o zrušení skoršieho rozsudku.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaná P. A. V. - nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom X. č. XXX

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. I/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zároveň r u š í výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/81/2016-182 z 29.09.2016, právoplatným dňa 29.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného P. A. a prokurátora podaného vo vzťahu k obžalovanému P. A. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 26. apríla 2017, sp. zn. 2T/33/2016 bol obžalovaný P. A. uznaný za vinného v bode 1 a 2 . rozsudku pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a obžalovaná P. A. V. pre prečin podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

1. obžalovaný P. A. ako osoba vystupujúca, že sprostredkováva úvery v období od 17. júna 2014 do 10. júla 2014 pod zámienkou poskytnutia pôžičky vo výške 70 000.-€, vylákal od poškodenej MUDr. P. T. finančné prostriedky ako zábezpeku pôžičky v celkovej výške 35.400.-€, ktorú poškodená uhradila viacerými hotovostnými vkladmi na účet číslo XXXXXXXXXX vedený v ČSOB a.s. Bratislava, avšak doposiaľ pôžičku nesprostredkoval a poskytnutú zábezpeku nevrátil, čím takto poškodenej MUDr. P. T. spôsobil škodu vo výške 35.400.-€

2. obžalovaní P. A. a P. A. V. v dobe od 24.07.2014 do 01.08.2014 na presne nezistenom mieste prostredníctvom telefonickej komunikácie pod zámienkou poskytnutia úveru postupne vylákali od poškodeného P. B., bytom X., F. XXXX/X finančné prostriedky v celkovej výške 1.400 € a to takým spôsobom, že po tom, ako poškodený v presne nezistenom dni v mesiaci máj 2014 zadal na presne nezistenej internetovej stránke inzerát so žiadosťou o poskytnutie pôžičky vo výške 5.000 €, dňa 23.07.2014 poškodeného P. B. telefonicky kontaktovala z telefónneho čísla XXXX XXX XXX obžalovaná P. A. V., vydávajúc sa za osobu Q., ktorá poškodenému prisľúbila úver vo výške 5.000 €, avšak mu oznámila, že je potrebné vopred uhradiť 10 % z výšky požadovaného úveru, ako zábezpeku riadneho uhrádzania úveru, pričom sumu 500 € je potrebné uhradiť na účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v Poštovej banke a následne poškodeného v ten istý deň 23.07.2014 telefonicky kontaktoval z telefónneho čísla XXXX XXX XXX obžalovaný P. A., vydávajúc sa za osobu F., ktorý poškodenému uviedol, že ako súkromná osoba poskytuje úvery a pani Q. je jeho zamestnankyňa, pričom mu uviedol, že je potrebné najprv uhradiť sumu 500,- €, na základe čoho poškodený P. B. postupne vložil v rôznych pobočkách Poštovej banky v Partizánskom na účet č. XXXXXXXX/XXXX vedený v Poštovej banke, a.s., ktorého jediným majiteľom a disponentom bola P. A. V. dňa 24.07.2014 sumu 100 €, dňa 25.07.2014 sumu 200 €, dňa 26.07.2014 sumu 100 € a dňa 27.07.2014 sumu 100 €, potom poškodený dňa 27.7.2014 telefonicky kontaktoval obžalovaného P. A., a v domnení, že komunikuje s osobou F. mu uviedol, že požadované peniaze už poslal, načo mu obžalovaný P. A., vydávajúc sa za osobu F., uviedol, že peniaze neeviduje a že je potrebné ich poslať ešte raz s tým, že po schválení úveru, mu budú všetky peniaze vrátené, na základe čoho poškodený na uvedený účet v Poštovej banke vložil v rôznych pobočkách Poštovej banky v Partizánskom dňa 28.07.2014 sumu 150 € a sumu 70 € a dňa 29.07.2014 sumu 150 € a sumu 80 €, následne dňa 31.7.2014 poškodený opätovne telefonicky kontaktoval obžalovaného P. A., ktorý mu uviedol, že peniaze stále neeviduje, že nech peniaze vloží na bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatrabanke s tým, že ak to stihne do 14.00 h dňa 01.08.2014 finančné prostriedky z úveru vo výške 5.000 € spolu s finančnými prostriedkami, ktoré vložil mu budú zaslané na jeho účet najneskôr dňa 02.08.2014 do 14.00 h, na základe čoho poškodený na bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatrabanke, a.s., ktorého jediným majiteľom a disponentom bola P. A. V. vložil dňa 31.07.2014 v pobočke Tatrabanky v Prievidzi sumu 150,- €, dňa 01.08.2014 v pobočke Tatrabanky v Partizánskom sumu 150,- € a dňa 01.08.2014 v pobočke Tatrabanky v Topoľčanoch prostredníctvom svojej priateľky sumu 150,- €, sľubovaný úver však obžalovaní doposiaľ poškodenému neposkytli a finančné prostriedky, ktoré im poškodený vyplatil mu doposiaľ nevrátili, čím poškodenému P. B. spôsobili škodu v celkovej výške 1.400 €.

Obžalovaný P. A. bol za to odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h Tr. zák., na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 39 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného okresný súd zrušil výrok o trestoch:

1/ nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T 27/2015 zo dňa 5.8.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To 109/2015 zo dňa 23.11.2015 právoplatný dňa 23.11.2015

2/ nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 10/15 zo dňa 1.7.2015, právoplatným dňa 17.7.2015

3/ spoločný podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T 29/14 zo dňa 16.1.2015, právoplatným dňa 16.1.2015 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej

došlo zrušením stratili podklad a to trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/66/2014 z 14.07.2014, právoplatným 23.07.2014, trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/185/2013 z 30.01.2014, právoplatným 30.01.2014, trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/37/2013 z 26.03.2013, právoplatným 11.04.2013.

4/ súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 39 (tridsaťdeväť) mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6T/49/2015 z 30.11.2015, právoplatným 30.11.2015.

5/ výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/74/2016-159 z 13.07.2016, právoplatného 13.07.2016.

Obžalovaná P. A. V. bola odsúdená podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. § 38 ods. 4 Tr. zák., 39 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého ju okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/81/2016-182 z 29.09.2016, právoplatným dňa 29.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovaným P. A. a P. A. V. uložená povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému P. B., nar. XX.XX.XXXX v B. nad B., bytom X., F. XXXX/X, škodu vo výške 1400 € a podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obžalovanému P. A. uložená povinnosť nahradiť poškodenej F. P. T., nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom A., K. Q. č. XX škodu vo výške 35.400 €.

Uvedený rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť len vo výrokoch o trestoch odňatia slobody, spôsobe ich výkonu, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote podanými odvolaniami napadli prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaných P. A. a P. A. V. pre nesprávnosť výroku o treste (odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu) a obžalovaný P. A. len pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste odňatia slobody jeho osobe.

Obžalovaný P. A. v písomnom odôvodnení odvolania namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výroku o treste odňatia slobody, ktorý mu bol podľa jeho názoru uložený v neprimerane prísnej výmere, keďže už skorším rozsudkom Okresného súdu Košice mu bol uložený trest odňatia slobody tiež vo výmere 39 mesiacov, z výkonu ktorého bol po vykonaní časti trestu v trvaní 30 mesiacov podmienčne prepustený na slobodu a podľa jeho názoru vykonaná časť trestu v tejto trestnej veci bola pre neho dostatočným ponaučením. Domáhal sa preto zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste odňatia slobody.

Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania podanom v neprospech obžalovaných P. A. a P. A. V. považoval uložené tresty každému z nich za nezákonné, pretože boli ukladané mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v rozpore so zásadami ukladania trestov. Nesúhlasil s postupom súdu prvého stupňa pokiaľ neprihliadol na odsúdenie P. A. uvedené v odpise registra trestov pod číslom 1. Okresný súd Nové Mesto n. Váhom; trestný rozkaz 28.11.2013; spis. značka 1T 185/13; právoplatnosť 30.1.2014; §20 §221/1,2 Tr.z. 300/2005; odňatie slobody podmienčne na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 31.1.2017; pretože toto rozhodnutie bolo zrušené len čo do výroku o treste a nie čo do výroku o vine a teda okresný súd mal u obžalovaného P. A. zohľadniť i priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, tak ako to za totožné odsúdenie urobil u obžalovanej P. A. V.. Nie je zrejmé prečo u obžalovaného P. A. na uvedenú priťažujúcu okolnosť neprihliadol a u obžalovanej P. A. V. na ňu prihliadol, pričom sa v označenom prípade jednalo o skutok, ktorí spáchali obž. P. A. a P. A. V. spolupáchatelstvom. Takýmto nezákonným nezohľadnením priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. u obžalovaného P. A. vznikla situácia, keď súd prvého stupňa neukladal tomuto obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona, ale za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., kedy pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol rovnaký a teda svojvoľné nezohľadnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. malo za následok, že súd prvého stupňa v rozpore so zákonom vychádzal z trestnej sadzby 3 roky až 13 rokov a 4 mesiace, pričom podľa názoru odvolateľa mal v tomto prípade vychádzať z trestnej sadzby 64 mesiacov až 13 rokov 4 mesiace, za použitia priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr.zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. Okrem toho súd

prvého stupňa obžalovanej P. A. V. uložil súhrnný trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona pod dolnú hranicu trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, hoci na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 39 ods.1 Trestného zákona. Nemožno sa stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, že uloženie trestu obžalovanej P. A. V. pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, s ohľadom na jej záujem na zaradení sa do spoločnosti a vedení riadneho života a starostlivosť o deti, ktorý podľa názoru okresného súdu prevažuje pred významným navýšením trestu. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanej a určovaní jeho výmery v predmetnej veci dostatočne nezohľadnil konkrétne okolnosti uvedené v ustanovení § 39 ods.1 Trestného zákona a § 34 ods. 4 Trestného zákona. Okresný súd totiž pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na spôsob spáchania predmetného trestného činu, jeho následok a zavinenie obžalovanej, keď nezohľadnil najmä to, že obžalovaná bola doposiaľ 3x súdne trestaná, vo všetkých prípadoch za prečin podvodu, pričom obžalovaná P. A. V. bola doposiaľ dva krát postihnutá za priestupky proti majetku, ktorých sa v oboch prípadoch dopustila podvodom. Z hľadiska naplnenia prvku individuálnej prevencie prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil doterajší život obžalovanej P. A. V. a to najmä tú skutočnosť, že obžalovaná sa opakovane dopúšťa rovnakej trestnej činnosti a tiež obdobných priestupkov, navyiac v súčasnej dobe ani nevykonáva osobnú starostlivosť o svoje deti. Z uvedených dôvodov neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona a uložený trest nezodpovedá ani všetkým hľadiskám rozhodným pre ukládanie trestov, keďže so zreteľom na zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy je výmera uloženého trestu mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby príliš mierna. Takýto trest nemôže pôsobiť na obžalovanú tak, aby v budúcnosti viedla riadny život. Uložené tresty sa vzhľadom na uvedené ani voči ostatným členom spoločnosti neprejavujú ako prvok generálnej prevencie. Nie sú spôsobilé pôsobiť tak, aby ostatných členov spoločnosti odradili od páchania trestných činov. Takéto tresty nemôžu vyjadrovať ani morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou. Z týchto dôvodov navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnuté výroky o trestoch rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/33/2016-360 zo dňa 26.4.2017 a aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že uloží obžalovanému P. A. podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím §38 ods. 4, § 36 písm. 1/, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. spoločný a súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. u obžalovaného zruší výroky o trestoch: 1) nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T 27/2015 zo dňa 5.8.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To 109/2015 zo dňa 23.11.2015 právoplatný dňa 23.11.2015 2) nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T 10/15 zo dňa 1.7.2015, právoplatným dňa 17.7.2015, 3) spoločný podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov so skúšobnou dobou v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T 29/14 zo dňa 16.1.2015, právoplatným dňa 16.1.2015 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a to trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1 T/66/2014 z 14.07.2014, právoplatným 23.07.2014, trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/185/2013 z 30.01.2014, právoplatným 30.01.2014, trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/37/2013 z 26.03.2013, právoplatným 11.04.2013, 4) súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 39 (tridsaťdeväť) mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 6T/49/2015 z 30.11.2015, právoplatným 30.11.2015, 5) výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/74/2016-159 z 13.07.2016, právoplatného 13.07.2016 a uloží obžalovanej P. A. V. podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú zaradí na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zruší výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/81/2016-182 z 29.09.2016, právoplatným dňa 29.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora podaného v neprospech obžalovaného P. A. a obžalovaného P. A. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a

ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí 8. februára 2018 na podklade včas podaných odvolaní obžalovaného P. A. a prokurátora, ktoré mu spolu so spisom boli predložené 13. októbra 2017, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolateľmi napadnutých výrokov o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovanej P. A. V. a naproti tomu odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného P. A., ani odvolanie obžalovaného P. A. nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolaní prokurátora i obžalovaného P. A. vyplýva, že neobsahujú námietky voči postupu súdu prvého stupňa a v tomto smere nezistil pochybenie ani odvolací súd.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaných P. A. a P. A. V., teda výrokov o vine, ktoré neboli odvolaniami napadnuté a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu odňatia slobody u obžalovanej P. A. V., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v rozpore so zákonom.

Obžalovanej P. A. V. totiž mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonom ustanovení neboli splnené zákonné podmienky. V uvedenom smere sa preto odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s písomnými dôvodmi odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovanej. Napadnutý rozsudok je preto vo vzťahu k obžalovanej P. A. V. chybný v dôsledku porušenia ustanovení Trestného zákona spočívajúcim v ich nesprávnom výklade a aplikácii (§ 321 ods.1 písm. d/ Tr. por.) a trest uložený obžalovanej je preto nezákonný, lebo je uložený mimo zákonnej trestnej sadzby a z tohto hľadiska aj neprimeraný, príliš mierny.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, teda o ojedinelý a nie o pravidelný postup súdu.

Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len ktorýmkoľvek bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u týchto trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

V záujme zákonnosti má súdom uložený trest spĺňať podmienku primeranosti, pričom v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch a individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu preto musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu, pričom v rámci sudcovskej individualizácie trestu môže nepochybne dôjsť aj k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.

zák. dovoľujúceho mimoriadne zníženie trestu. Takéto zníženie pritom nie je bežné, ale je možné len v individuálnom prípade existencie okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu.

V zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. okolnosťami prípadu, v spojení s ďalšími tam uvedenými podmienkami, môžu byť iba okolnosti, ktoré sú súčasťou skutku, resp. vo výnimočnom prípade aj také, ktoré síce nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, ale v danej kvalite a kvantite sa pravidelne nevyskytujú. Pomery obvineného sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia - charakterizujú jeho osobu ako objekt trestu a jeho citelnosti pre neho a význam týchto pomerov sa zhodnotí vo všetkých týchto súvislostiach významných pre jeho nápravu a z toho plynúci záver musí byť zjavný, že trest uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by obvinený pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Teda, že by bol neprímerane prísny a súčasne, že narušenosť obvineného nie je až taká závažná, aby bolo potrebné na neho pôsobiť trestom dlhšieho trvania.

V aplikačnej praxi súdov okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy obvineného. Za pomery obvineného možno zas považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností. Daný prípad však do tejto praxe nezapadá.

V prípade obžalovanej P. A. V. neexistujú a z napadnutého rozsudku ani nevyplývajú žiadne okolnosti ani pomery obžalovanej, ktoré sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú a ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. spočívajúci v mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. V tomto smere sa súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil na všeobecné konštatovania zdôrazňujúce, že doposiaľ uložený trest (za jeden z dvoch skutkov) obžalovanej vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne bol (v rámci ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Tr.zák.) dostatočný a to aj vzhľadom k skutočnosti, že obžalovaná sa po prepustení z jeho výkonu zamestnala, má záujem zaradiť sa do spoločnosti a viesť riadny život a starať sa o svoje deti, čo podľa názoru okresného súdu prevažuje pred významným navýšením trestu. Pri správnom postupe však tieto argumenty nemohli odôvodniť postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Vzhľadom na uvedené dôvody použitie mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest nezákonný, lebo je mimo zákonnej trestnej sadzby. Odvolacie námietky prokurátora v uvedenom smere považoval preto odvolací súd za dôvodné a keďže ich v rozsahu uvedenom v písomnom odôvodnení odvolania akceptoval, v podrobnostiach na ne len poukazuje.

Vzhľadom na právny záver o vine mal teda súd prvého stupňa pri správnom postupe ukladať obžalovanej P. A. V. trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 221 ods.1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm.m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Tr. zák. v rozpätí od 8 do 24 mesiacov, teda s prihliadnutím na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností - jedna poľahčujúca okolnosť (priznala sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutovala) a dve priťažujúce okolnosti (spáchala viac trestných činov a za trestný čin už bola odsúdená), pritom bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák..

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovanej P. A. V. zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d), ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanej P. A. V. vo výrokoch o súhrnnom treste, ako aj vo výroku o zrušení skoršieho rozsudku a pochybenie súdu prvého stupňa napravil tak, že uložil obžalovanej P. A. V. podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého obžalovanú podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 2T/81/2016-182 z 29.09.2016, právoplatným dňa 29.09.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo naväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, ako to v tomto smere v napadnutom rozsudok rozhodol už okresný súd.

Takto stanovený trest podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 4 a 5 písm.a) Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim

okolnostiam, ako aj pomerom obžalovanej a možnosťami jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovanej spoločnosťou.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanej P. A. V. v uvedenej výmere zodpovedá podľa zistenia odvolacieho súdu zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods.2 písm.a) Tr. zák., pretože z hľadiska osoby obžalovanej ide o páchatel'ku, ktorá vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ nebola. Zaradenie obžalovanej do tohto ústavu už súdom prvého stupňa bolo správne.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému P. A. považuje za potrebné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane vlastníctva a majetku aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný P. A., v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené.

V posudzovanej veci sa súd prvého stupňa dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného P. A., vzal pritom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti, oľutoval ju a svoje priznanie potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného teda bola správne zistená jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval). Okresný súd rovnako správne u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.h) Tr.zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pokiaľ však prokurátor v odôvodnení svojho odvolania poukazoval na svojvoľné nezohľadnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.m) Tr.zák. u obžalovaného, v tomto smere krajský súd poukazuje na to, že u obžalovaného P. A. nezistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm.m) Tr. zák., teda že bol už za trestný čin odsúdený. Prokurátor v odôvodnení svojho odvolania totiž vo vzťahu k tejto skutočnosti poukázal na trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 28.11.2013, sp.zn. 1T/185/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.1.2014 napriek tomu, že ide o rozhodnutie, ktoré bolo v rámci obžalovanému správne ukladaného súhrnného trestu odňatia slobody zrušené v súlade s § 42 ods.2 Tr.zák.. Z uvedeného dôvodu preto nemôže byť podkladom pre vyslovenie záveru v zmysle § 37 písm.m) Tr.zák., pretože v opačnom prípade by došlo pripočítaniu tejto skutočnosti v neprospech tohto obžalovaného opakovane a spôsobovalo by u obžalovaného porušenie zásady zákazu dvojitého pričítania okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby.

Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto vecne správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného P. A. ako páchatel'a postačí aj uloženie spoločného a súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 39 mesiacov (za súčasného zrušenia v zmysle § 42 ods.2 Tr.zák. výrokov o trestoch citovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku) a takto uložený trest odňatia slobody obžalovanému P. A. je trestom primeraným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného ako páchatel'a, jeho doterajšiemu spôsobu života z hľadiska jeho sklonov k páchaniu majetkovej trestnej činnosti a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie tak, ako na ne poukázal v napadnutom rozsudku okresný súd, pričom uložený trest odňatia slobody

v takto stanovenej výmere je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému P. A. okresným súdom zodpovedá podľa zistenia odvolacieho súdu zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odrádza ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného P. A. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol o zamietnutí odvolania prokurátora, podaného do výrokov o treste v neprospech obžalovaného v zmysle § 319 Tr.por., pretože nie je dôvodné, je zrejmé, že ani odvolacie námietky obžalovaného P. A. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o treste ani v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v tomto smere rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolania obžalovaného P. A., ako aj prokurátora v jeho neprospech, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol a o odvolaní prokurátora podaného v neprospech obžalovanej P. rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.